

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2023 • DRUGO TROMESEČJE • INTEREVROPSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Violeta je odrastala sa idejom da postoji jedan strogi Bog, koji je bio suprotan prirodnim lepotama u njoj rodnoj Rumuniji. Čeznula je da upozna Boga na pravi način. Priču o tome možete pročitati na 6. stranici časopisa.

RUMUNIJA

- 4 Gde su dobri ljudi? / 1. april
- 6 Pronalaženje Boga izvora lepote / 8. april

ŠPANIJA

- 8 Hapšenje na aerodromu / 15. april
- 10 Sejanje semena u Španiji / 22. april
- 12 Neočekivana reklama za izviđače / 29. april
- 14 Čovek sa Biblijom / 6. maj

ITALIJA

- 16 Smeli plan bekstva / 13. maj
- 18 Od Los Anđelesa do Rima / 20. maj

PORTUGALIJA

- 20 Zatvorenik sa radiom / 27. maj
- 22 Uhvaćen u zamku alkoholizma / 3. jun
- 24 Ponovo krštena / 10. jun
- 26 Misteriozni čovek na biciklu / 17. jun
- 28 Program 13. subote:
Misijsko polje u domu / 24. jun
- 30 Budući projekti 13. subote
- 31 Izvori
- 32 Mapa

Dragi vođo Subotne škole,

Endrju Mekčesni
Urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Interevropskoj diviziji (IED) u kojoj se nalazi 20 država: Andora, Austrija, Belgija, Bugarska, Češka Republika, Francuska, Nemačka, Gibraltar, Italija, Lihtenštajn, Luksemburg, Malta, Monako, Portugal, Rumunija, San Marino, Slovačka, Španija, Švajcarska, Vatikan.

U ovoj diviziji živi 338 miliona ljudi uključujući 178.378 vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 1.894 ljudi, što je isti odnos kao i pre tri godine. Ovo je pokazatelj koliki je izazov doseganja ljudi u ovim

državama radosnom vešću o Isusovom skorom dolasku.

Ovog tromesečja biće sprovedeno pet projekata 13. subote u četiri države ove divizije.

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za pet projekata Interevropske divizije:

- Izgradnju osnovne škole u Setubalu u Portugalu
- Izgradnju centra „Nada i život“ u Lionu u Francuskoj
- Izgradnju omladinskog kampa u Glandu u Švajcarskoj
- Izgradnju osnovne škole u Mojzei u Rumuniji
- Izgradnju centra za vannastavne aktivnosti u Galaci u Rumuniji

Gde su dobri ljudi?

RUMUNIJA | 1. april

Mihaj

Mihaj je odrastao sa roditeljima koji su ga vaspitavali da bude dobar. Njegovi roditelji su bili puni poštovanja u ophođenju jedno sa drugim i drugim ljudima. Nikada nisu koristili grube reči. Oni su takođe bili veoma vredni. Zahvaljujući svom radu postali su vlasnici velikog vinograda u Rumuniji. Iako su proizvodili i prodavali vina, oni nisu pili.

Mihaj je sledio uzor svojih roditelja. Sa poštovanjem se odnosio prema ljudima i nije izgovarao ružne reči. Nije konzumirao alkohol. Voleo je da se kreće među ljudima sličnim sebi, ali činilo mu se da je takve osobe teško pronaći.

Tražio je takve ljude u rudniku uglja u kome je radio kao inženjer, ali su ljudi u njegovom okruženju bili nasilni, često neljubazni jedni prema drugima, i odavali su se alkoholu.

On je uživao u odlascima u crkvu nedeljom, ali bio je razočaran videvši da se hrišćani sa nepoštovanjem odnose jedni

prema drugima, da koriste izraze koje ne priliče njihovom položaju i koji piju.

Požalio se svešteniku o svom razočarenju. „Želim da upoznam dobre ljude, ali ne mogu da ih nađem u crkvi“, rekao je.

Sveštenik ga je ohrabrivao da nastavi da dolazi.

Međutim, nakon izvesnog vremena, Mihaj je smatrao da nema potrebe da dalje ide u crkvu. Način života vernika ga je razočarao.

Mihaj se na poslu držao principa koje je usvojio od roditelja. Ljudi su ga prepoznali kao dobrog vođu, i postao je direktor preduzeća koje je imalo nekoliko hiljada radnika. I dalje je čeznuo da upozna nekog čiji će način života ostaviti utisak na njega. Ali, među zaposlenima u preduzeću nije mogao da nađe takvu osobu. Niko nije odgovarao njegovim očekivanjima.

Nakon uspešne poslovne karijere, prešelio se kao penzioner u Krajovu, grad udaljen 230 km od glavnog grada Bukurešta. Nadao se da će tu provesti svoje zlatne godine. Međutim, dve sedmice nakon penzionisanja, doživeo je težak šlog i bio hospitalizovan.

Nakon nekog vremena vratio se u svoj dom, pokušavajući da ponovo izgradi svoj život. Svakog jutra je radio vežbe u dvorištu ispred svoje kuće, pokušavajući da povрати rad ruku i nogu. Ove vežbe su mu stvarale veliki napor. Takođe se borio sa svojim emocijama. Jedna od posledica šloga bila je to što je često bio sklon da zaplače.

Jedan komšija po imenu Gabriel primećio je da Mihaj vežba ispred svoje kuće, i

počeo da se moli Bogu za njega u tajnosti. Iako njih dvojica nisu nikada razgovarala, Gabrijel se molio za Mihaja, tražeći od Boga da fizički i duhovno ojača.

Nakon tri sedmice, Gabrijel je otišao do Mihajeve kuće, predstavio se, uputivši mu poziv da se pridruži maloj grupi za molitvu i proučavanje Biblije.

Mihaju su se svidеле aktivnosti ove male grupe. Njeni članovi su se sa poštovanjem odnosili jedni prema drugima, nisu izgovarali ružne reči i nisu pili. To su bili ljudi kakve je celog svog života tražio. Zavoleo je proučavanja Biblije. Preko ove male grupe upoznao je Božju ljubav.

Danas Mihaj svake sedmice odlazi u Adventističku crkvu u Krajovi.

„Oduševljen sam što sam mogao da nađem ljude koje sam tokom svog života čeznuo da upoznam. Zbog tih dobrih ljudi, ja sam danas u crkvi.“

On čezne da preda svoje srce Isusu putem krštenja, čim bude fizički sposoban.

Njegov komšija Gabrijel mu je postao bliski prijatelj, i oni provode dosta vremena zajedno.

Mihaj žali što ne može da uživa u penziji onako kako se nadao. Njegovo zdravlje mu predstavlja najveći izazov. Međutim, on se ne žali, jer sada je upoznao Boga.

„Zahvalan sam Bogu za prilike u kojima se nalazim iako su one sada ovakve kakve jesu.“

Obrazovanje, uključujući i proučavanje Biblije, predstavlja značajni deo adventističkog svedočenja i širenja radosne vesti o skorom Hristovom dolasku.

Deo vaših darova 13. subote biće upotrebljen za izgradnju škole i centra za boravak školske dece nakon časova.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

U vezi sa pričom

- Na karti Rumunije pokažite gde će biti upotrebljena misionska sredstva: grad Mojzei (osnovna škola) i Galaci (centar za boravak školske dece nakon časova). Kartu možete preuzeti sa naše Fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq.
- Gabrijel je pozvao Mihaja da se pridruži maloj grupi, „Sola scriptura“, centru uticaja, jednoj od 50 takvih grupa širom Rumunije u kojima vernici crkve održavaju biblijska proučavanja, zdravstvene seminare i druge aktivnosti. Mnogi takvi centri prodaju duhovnu literaturu i zdravu hranu.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Godine 1904, F. Ginter bio je poslat u Bukurešt iz Rusije. On je organizovao prvi skup vernika. Zbog oštrog protivljenja Pravoslavne crkve njegovom radu, bio je deportovan iz Rumunije. Njegovo mesto su zauzeli rumunski pastori koji su imali značajan uticaj na širenje adventne vesti u Rumuniji.

Pronalaženje Boga izvora lepote

RUMUNIJA | 8. april

Violeta

Kao devojčica, Violeta se plašila Boga. Hrišćanstvo je bilo zabranjeno u tadašnjoj Rumuniji, i niko nije razgovarao sa Violetom o Bogu, osim njene bake.

Baka nije imala ništa lepo da kaže o Bogu. „Ako sagraješ, Bog će te kazniti“, govorila je baka.

Violeta je shvatila da je Bog moćan, sveznajući, i da kažnjava sve greške koje ljudi čine.

Međutim, bakina slika o Bogu je bila u potpunoj suprotnosti sa lepotom prirode koju je Violeta posmatrala dok je odrastala. U proleće, mogla je da vidi kako lišće raste na drveću, a kasnije i predivni plodovi. Mogla je da vidi kako lišće otpada sa drveća u jesen, i grane ostaju gole cele zime, pre nego što se ponovo vrati život na proleće. Shvatila je da neko vodi računa o drveću.

Pesma ptica je takođe uticala na nju. Smatrala je da je neko naučio ptice da cvrkuću određenim tonovima.

Primetila je razlike među ljudima i životinjama. Uvidela je da su ljudi imali sposobnost da razmišljaju, i da je to poteklo od nekoga ko ih je takvima stvorio. Shvatila je da postoji dobri Tvorac. Tada je sebi postavljala pitanje, da li je Bog koji je stvorio prirodu bio drugačiji od Boga kojeg je poznavala.

Kao odrasla, odlazila je u crkvu jer je smatrala da će je Bog u suprotnom kazniti. Nije joj se svidelo što je morala da pali sveće i ljubi idole. Bogu je služila u strahu, kao što su i svi oko nje takođe bili u strahu od Boga. Nije pronalazila nikakvu radost u crkvenim obredima, ali nije prestajala da ide u crkvu. Uvek je imala na umu bakine reči: „Ako sagraješ, Bog će te kazniti.“

Kada je bila u svojim tridesetim, doživela je saobraćajnu nesreću. Tog dana po prvi put nije vezala pojas, i dok su se kola prevrtala, pomislila je da će poginuti.

Povikala je: „Bože pomози!“

Automobil je bio potpuno ulubljen, ali ona se iz njih izvukla bez ikakve ogrebotine. Bila je šokirana.

Krov auta se našao u ravni sa sedištem na kome je sedela. Međutim, silina udarca ju je odbacila na zadnje sedišta. Da je tada bila vezana pojasom, verovatno bi poginula.

Kada je videla olupinu automobila, žena koja se zaustavila da pomogne i pruži prvu pomoć je izjavila: „Bog vas mnogo voli! Nemojte odugovlačiti, potražite Ga.“

Violeta je slušala u neverici. Shvatila je da je žena govorila o nekom drugom Bogu, a ne onom strašnom kog je poznavala.

Počela je da traži Boga odlazeći u razne crkve. Dobila je svoju Bibliju. Želela je da upozna Isusa.

Jednog leta, dok je bila na Crnom moru na odmoru, primetila je ženu koja je prodavala knjige na štandu na plaži. Videla je knjige o Isusu i poželela da ih kupi.

„Da li ste pročitali neku knjigu Elen Vajt?“, upitala je prodavačica.

Violeta je potvrdila da nikada ranije nije čula za tog pisca. Prodavačica se iznenadila kada je Violeta kupila pet knjiga, iako pre toga nikada ranije nije čula za Elen Vajt.

„Da li mogu da dobijem vaš kontakt telefon?“, upitala je, predstavljajući se kao Julija.

Violeta je ubrzo pročitala *Čežnju vekova*. Želela je da sazna što više o Isusu.

Nakon nekog vremena, Julija je nazvala Violetu, i pozvala je da sa njom ode na bogoslužjenje u Hrišćansku adventističku crkvu. Violeti se svidelo sve što je videla i čula u crkvi. Vernici su slavili Boga Stvoritelja, Boga lepote i ljubavi, Boga koji je stvorio prirodu i sav živi svet.

Violeta je predala svoje srce Bogu lepote i ljubavi, Bogu Biblije, i pridružila se Hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

Ona danas vodi proučavanja u kojima upoznaje druge ljude sa Bogom lepote i ljubavi koga je upoznala u Bibliji.

„Bog je naš svemoćni Stvoritelj, Onaj koji nas voli. On je Bog koga sam čežnula da upoznam od svojih najranijih dana. On je pravi Bog - Bog ljubavi.“

Obrazovanje, uključujući i biblijska proučavanja predstavljaju značajan deo radosne vesti koju adventisti šire u svetu. „Radosna vest o divnom Stvoritelju punom ljubavi tako je dospela i do mog srca“, izjavljuje Violeta.

Deo darova 13. subote biće upotrebljen za proširenje adventističkog obrazovanja, izgradnjom škole i centra za školsku decu nakon nastave.

U vezi sa pričom

- Na karti Rumunije pokažite gde će biti upotrebljena misionska sredstva: grad Mojzei (osnovna škola) i Galaci (centar za boravak školske dece nakon časova). Kartu možete preuzeti sa naše Fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq.
- Violeta je uključena u rad centra uticaja „Sola scriptura“. Proučavanje Biblije u okviru ovog centra pripremilo je put za njeno krštenje.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- U Transilvaniji u ranim misionskim aktivnostima, usled etničke raznolikosti ljudi koji su živeli na toj teritoriji, propovedanje adventne vesti vršeno je na nemačkom, mađarskom i rumunskom jeziku.

Hapšenje na aerodromu

ŠPANIJA | 15. april

Karmen

Dva dana pre nego što se ukrkala na međunarodni let, Karmen je kleknula pokraj kreveta da od Boga zatraži zaštitu. Mlada devojka, tek što je izašla iz svojih tinejdžerskih godina, nije imala naviku da se moli.

Iz sebi nepoznatog razloga, osetila je potrebu da se tog dana pomoli Bogu. Bila je puna beznađa dok je otvarala svoje srce Bogu u molitvi.

„Bože, molim Te, zaštititi me i vodi me“, molila se. „Ovo činim jer sam u velikoj potrebi. Molim Te, nemoj dozvoliti da me policija uhvati.“

Te noći, usnila je san. Sanjala je da je policija uhapsila i stavila lisice na ruke. Kada se probudila, odbacila je san smatrajući ga nevažnim.

Dan kasnije, ukrkala se na avion za let od Brazila do Španije. Karmen je sve vreme drhtala tokom dugog leta. Bila je preplašena. Setila se da je pre mesec dana pokušala da se ukrca na let, međutim, stvari nisu ispale onakve kako je ona očekivala. Setila se da joj je majka u više navrata govorila:

„Vrati se Bogu sada, dok još ima vremena.“ Molila se sve vreme tokom leta.

„Molim Te, daj mi mir, zaštititi me, smiri moje srce.“ Tražila je od Boga zaštitu i vođstvo.

„Molim Te, ispuni svoju volju u mom životu.“

Nakon sletanja u glavni grad Španije, Madrid, Karmen je predala svoj pasoš imigracionom službeniku i prošla kroz pasošku kontrolu bez ikakvih problema. Međutim, kada je uzela svoj kofer sa pokretne rampe, policajac joj je prišao i rekao: „Molim vas, pođite sa mnom.“

Karmen je išla za policajcem do jedne prostorije gde joj je rečeno da je njen kofer pregledan i da je u njemu pronađeno nešto ilegalno. Policajac joj je stavio lisice na ruke i rekao da je uhapšena.

Ona se istog trenutka setila sna. U sebi je zatražila oprostaj od Boga. Međutim, ništa drugo nije ni mogla da učini. Policija ju je sprovela sa aerodroma direktno u pritvorsku ćeliju.

Suđenje je trajalo oko 4 meseca, i osuđena je na šest godina zatvora.

Ona nije imala nikoga u Španiji, ni rodbinu, ni prijatelje. Postavljala je sebi pitanje: „Zašto joj se sve to dešava?“ Ovo je bilo veoma bolno iskustvo.

Ona je, kao i drugi zatvorenici, smatrala da je u zatvoru zato što ih Bog sve kažnjava. Bilo je teško u takvim okolnostima imati nadu.

Jednog dana jedna zatvorenica ju je pozvala na proučavanje Biblije.

„Neki dobri ljudi iz crkve nam dolaze u posetu. Nude nam da proučavamo Bibliju sa njima, dođi i ti“, pozvala ju je zatvorenica.

Karmen je otišla na proučavanje Biblije i upoznala Juliju i Santu, dve žene adventistkinje koje su redovno obilazile ovaj zatvor. Ovo je bio prvi susret Karmen sa adventistima.

Ubrzo je Karmen zavolela ove dve žene jer se u njihovom društvu osećala prijatno i prihvaćeno. Osećala se zaštićeno.

Dok su zajedno čitale Bibliju, počela je da oseća Božje prisustvo u svom životu. Posebno je volela da čita reči iz Psalama: „Gospod je pastir moj, ništa mi neće nedostajati. Na zelenoj paši pase me, vodi me na tihu vodu. Dušu moju oporavlja, vodi me stazama pravednim imena radi svojega. Da pođem i dolinom sena smrtnoga, neću se bojati zla; jer si Ti sa mnom; štap Tvoj i palica Tvoja teši me.“ (Psalam 23,1–4)

Karmen se više nije osećala usamljeno. Nada je počela da ispunjava njeno srce.

Od trenutka kada je počela da proučava Bibliju, njen život je postajao sve bolji i bolji. U zatvoru je dobila posao koji je zavolela, i pre nego što je mogla da zamisli, bila je otpuštena iz zatvora usled dobrog vladanja. Puštena je iz zatvora nakon odslužene polovine kazne.

„Sada sam slobodna“, kaže Karmen. „Moj život se vratio u normalu. Sada studiram jer želim da menjam svoj život. Pre svih obaveza, sada se najpre molim Bogu i tražim Njegovo vođstvo.“

Karmen redovno odlazi u zatvor i posećuje svoje prijateljice, hrabreći ih da se drže Gospoda, jer je sa Njim sve moguće.

Ona je zahvalna Bogu što je otišla u zatvor. Bog je čuo njene molitve izgovorene u strahu tokom leta do Madrida. On je odgovorio na njenu molitvu da ispuni svoju volju u njenom životu, da Ga bolje i potpunije upozna.

„Osećam se veoma posramljeno zbog mnogobrojnih stvari koje sam činila u svom životu, ali želim da ovo moje životno iskustvo posluži kao pouka drugim osobama. Kada od Boga tražite da bude Njegova volja u vašem životu, čekajte sa strpljenjem, jer On će zasigurno odgovoriti.“

U vezi sa pričom

Karmen je pseudonim upotrebljen za zaštitu njene privatnosti dok izgrađuje novi život u Bogu.

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misioniske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Misioniska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misioniski cilj broj 6 govori o većem pristupu dece i mladih crkvi, njihovom zadržavanju i učešću; cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misioniske informacije

- Frank i njegov brat Valter Bond iz Kalifornije bili su prvi adventistički pioniri koji su 1903. godine otpočeli svoj rad u Barseloni, glavnom gradu Katalonije. Godine 1904, preselili su se u obližnji Sabadell gde su otvorili školu. Te godine prvo troje ljudi je bilo kršteno.

Deo darova 13. subote pre tri godine bio je upotrebljen za adventistički koledž Sagunto.

Hvala vam na misioniskim darovanjima kojima pomažete širenje nade u Hristov skori dolazak.

Sejanje semena u Španiji

ŠPANIJA | 22. april

Ivan i Delija

Prve subote provedene u Španiji samo su Ivan i Delija proslavljali Boga u svom domu. Međutim, ovaj misionarski par bio je odlučan da to promeni.

Ivan je bio iz Meksika, a Delija sa Kube. U Španiju su stigli godinu dana ranije, baš u vreme pandemije KOVID-19, da podrže adventističke sveštenike u Barseloni. Kada je zemlja počela ponovo da se otvara nakon zatvaranja usled pandemije, od Ivana i Delije je zatraženo da osnuju crkvu u gradu Segovija, koji se nalazi na 90 minuta vožnje od glavnog grada Španije, Madrida.

Te prve subote čitali su Bibliju u svom domu. Ivan je svirao gitaru, i pevali su zajedno. Iako su bili sami, gajili su nadu da će im se uskoro još neko pridružiti. Znali su samo ime jedne bake koja je pokazala interesovanje za biblijska proučavanja.

Nekoliko dana kasnije, Delija je stupila u kontakt sa bakom, i njih dve su počele da proučavaju Bibliju.

Naredne subote nisu bili samo Ivan i Delija na bogoslužju u svom domu. Pridružili su im se i baka i njen četvorogodišnji unuk.

Biblijska proučavanja su redovno održavana narednih mesec dana i broj ljudi koji je slavio Boga subotom narastao je na pet. Baka je dovela svoju snaju, majku četvorogodišnjeg unuka, u ovu kućnu crkvu. Baka je bila razočarana što je dečakov otac, Lukas, odbio da dođe.

Ivan je zatražio od bake Lukasov broj mobilnog telefona i poslao mu poruku: „Želeli bismo da pozovemo vas i vašu suprugu na ručak“, napisao je on.

Nekoliko dana kasnije, dva para su zajedno uživala u ručku i šetnji u obližnjem parku. Tokom šetnje, Lukas je spomenuo da će uskoro napuniti 22 godine.

Ivan i Delija su odlučili da iznenade Lukasa i njegovu porodicu organizujući rođendansku zabavu. Delija je ispekla tra-

dicionalnu tortu tri leće (kolač od mleka - koh) i premazala ga svetlozelenom glazurom, ukasila crvenim cvetovima i zelenim listovima.

Lukas se veoma iznenadio! Nikada ranije nije slavio rođendan na taj način. Delija je bila iznenađena kada je saznala da mu je ovo bila prva rođendanska zabava.

Lukasu se svidela torta i zabava koju su mu priredili. Bio je veoma srećan. Njegova supruga je takođe bila srećna. Njihov četvorogodišnji sin i baka su uživali u zabavi.

Nakon toga, Lukas je zatražio da se pridruži biblijskoj grupi za proučavanje. Počeo je da dolazi u kućnu crkvu subotom. Broj ljudi koji slavi Boga subotom narastao je na šest: Ivan, Delija, baka, četvorogodišnji unuk, snaja i Lukas. Ivan je svirao gitaru, i svi su radosno pevali. Baka, Lukas i ostali su pozivali svoje prijatelje da dođu i uživaju u muzici — i odazvali su se. Onda je deka počeo da dolazi da sluša muziku.

Za godinu i po dana, crkvu u gradu u kome nije bilo adventističkih vernika sačinjavalo je 30 ljudi koji su se okupljali subotom. Osamnaestoro ljudi je počelo da proučava osnovne biblijske istine, a šestoro je bilo kršteno. U toku su planovi za iznajmljivanje crkvene zgrade.

„Tražimo zgradu jer broj ljudi nastavlja da raste“, kaže Ivan. „Želimo da crkva bude takođe i centar uticaja pomoću kog možemo doći do ljudi iz lokalne sredine tokom sedmice“, dodaje Delija.

Španija ima mnogo gradova i mesta u kojima nema adventističkih hrišćana. Hvala vam na darovima Trinaeste subote koje ste priložili pre tri godine. Upotrebljeni su za adventistički koledž Sagunto sa ciljem da se obuči što veći broj ljudi da šire radosnu vest o Isusovom skorom dolasku u ovoj državi i šire.

U vezi sa pričom

- Lukas je pseudonim.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionски cilj br. 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postavе Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionске informacije

- Godine 1960, Angel Kodehon, predsednik crkve u Španiji, počeo je rad u oblasti verskih sloboda. Kao rezultat toga, crkva je dobila dozvolu za slobodan rad i održavanje bogoslužjenja. Sa novim ustavom Španije, crkva je stekla potpunu slobodu 1978. godine. Mladi ljudi više nisu morali da se plaše da će biti uhapšeni zbog želje da budu verni Bogu za vreme služenja vojnog roka.
- Adventistički koledž Sagunto osnovan je 1965. godine u španskoj provinciji Valensiji, na istočnoj obali ove države. Sagunto pruža obrazovanje iz teologije, španskog jezika, muzike i umetnosti.

Neočekivana reklama za izviđače

ŠPANIJA | 29. april

Loida

Loidin svet se raspao u dvanaestoj godini života kada su se njeni roditelji razveli. Oni su bili adventisti. Njeni baka i deka bili su takođe adventisti. Ona je odgajana kao adventističko dete. Međutim, kada su se njeni roditelji razveli, prestali su da idu u Adventističku crkvu, a njen otac je ubrzo bio isključen.

Loida je bila uznemirena. Smatrala je da crkva koja govori o ljubavi nikada neće isključiti njenog oca. Kada je govorila o svojim osećanjima, vernici crkve su joj rekli da je otac zgrešio. U to vreme, bila je verni pripadnik izviđačkog odreda, i spremala se za krštenje.

Neki vernici crkve izražavali su sumnju u njenu spremnost da se krsti zbog njenih negativnih misli i komentara.

„Možda bi trebalo da sačekaš da najpre dobiješ odgovore na svoja pitanja“, rekao je jedan vernik crkve.

Tada je donela odluku da se ne krsti, a ujedno je prestala i da odlazi u crkvu.

Ono što ju je dodatno razočaralo jeste što niko nije bio u kontaktu sa njom kada je napustila crkvu, ni pastor ni bilo ko od vernika.

Želela je da je barem neko pita da li je dobro, ili da je posavetuje da nastavi da proučava Bibliju i sprema se za krštenje. Međutim, niko je nije zvao.

Trideset godina je proteklo. Loida se u međuvremenu udala, ostala udovica, pa se ponovo udala.

Jednog dana, dok je gledala svoj nalog na društvenoj mreži, primetila je jednu reklamu za izviđačko kampovanje. Kao bivši izviđač, želela je da sazna više o tome.

Pitala se iz kog razloga se ova reklama pojavila na njenom nalogu. Nije imala adventističke prijatelje niti bilo kakvu vezu sa crkvom na ovoj društvenoj mreži.

U okviru reklame bio je postavljen video-snimak sa nekog prethodnog kampovanja. Plakala je dok ga je gledala. Setila se kako je odlazila u crkvu i na sve izviđačke aktivnosti. U njoj se javila jaka želja da ponovo uspostavi zajednicu sa Bogom.

Dok je na Internetu tražila dodatne informacije o Adventističkoj crkvi, saznala je da crkva ima mnogobrojne programe preko Interneta, uključujući i prenose celokupnih bogoslužjenja. Provela je celu jednu sedmicu gledajući propovedi, molitvena bogoslužjenja i druge događaje. Pokazala je neke video-klipove svojoj osmogodišnjoj ćerki Valeriji.

„Ja sam nekada odlazila u tu crkvu“, rekla je. Valeriju su zainteresovali klipovi sa izviđačkih kampovanja.

„Mama, zašto ne ideš više u crkvu?“, upitala je devojčica. Loida je shvatila da nema odgovor na to pitanje.

„Zaista ne znam“, odgovorila je.

Kada je kao dete prestala da odlazi u crkvu, smatrala je tada da za to postoje mnogobrojni razlozi. Međutim, kao odrasla osoba, uvidela je da za to nema dobar razlog.

Valerija je tražila da ode na sastanak izviđača. Loida u prvi mah nije mogla da se seti koga bi mogla da kontaktira u vezi sa izviđačkim aktivnostima. Onda joj je odjednom na um pala jedna stara prijateljica iz crkve. Ova žena pomogla je Loidi i njenoj ćerki da odu na izviđačko kampovanje čiju su reklamu videle na društvenoj mreži.

Ovo je bilo prekrasno iskustvo. Najbolje u svemu tome bilo je to što se njena ćerka veoma dobro i brzo uklopila sa drugom decom. Obe su odlučile da proučavaju osnovne biblijske istine sa nekim iz crkve. Dve godine kasnije, Loida je predala svoje srce Isusu krštenjem. Bila je presrećna!

Danas Valerija proučava biblijske istine sa nadom da će jednog dana biti krštena.

Loida ima svoje snove. Ona i Valerija žive u malom gradiću sa nekoliko adventista. Ona bi želela da se preseli u drugi deo Španije, u Sagunto, gde živi veći broj adventista, i gde može da bude uključena u crkvene aktivnosti, a njena ćerka da pohađa adventističku školu.

Ona je presrećna što se adventistička izviđačka reklama pojavila na njenom nalogu na društvenoj mreži. „Trideset godina sam osećala prazninu, kao da mi nešto nedostaje u životu. Sada kada sam se vratila u crkvu i Bogu, moj život je ispunjen.“

Deo darova 13. subote pre tri godine bio je upotrebljen za adventističku srednju školu Sagunto.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite misionarska sredstva koja će biti upotrebljena da se Hristova ljubav i nada u Njegov skori dolazak objavljuje širom sveta.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionarske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Misionarska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionarski cilj broj 6 govori o većem pristupu dece i mladih crkvi, njihovom zadržavanju i učešću; cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postavе Boga na prvo u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Preko 570 miliona ljudi na svetu služi se španskim jezikom, što po rasprostranjenosti predstavlja drugi jezik na svetu nakon kineskog. Dvadeset i jedna država zvanično govori španski jezik.
- Ferdinand Magelan napustio je Sevilju 1519. godine, i kao vođa ekspedicije krenuo je prema američkom kontinentu. Bio je Portugalac. Prvi Španac koji je 1522. godine dovršio započetu ekspediciju bio je Huan Sebastijan Elcano.
- U španskim tradicionalnim pričama, koje su se prenosile usmenim putem, javlja se miš po imenu Ratonsito Perez. Te priče je pisac Luis Koloma prikupio i preneo u zbirku anegdota, koje je kasnije, 1894. godine, iznosio pred kraljem Alfonsom XIII.

Čovek sa Biblijom

Remus

Remus je poznat kao „Čovek sa Biblijom“. On je bio medicinski tehničar, a njegova supruga bila je arhitektka. Oni su vodili veoma lep život u Francuskoj. Po svemu sudeći, imali su sve što im je bilo potrebno da bi bili srećni. Međutim, nešto je nedostajalo.

Remus je čeznuo da Isusovu molitvu Ocu sprovodi u svom životu: „Ja Tebe proslavih na zemlji; posao svrših koji si Mi dao da radim.“ (Jovan 17,4)

On je želeo da proslavlja Boga u svom životu, ali na koji način?

Razmišljao je da li bi njegova misija trebalo da bude slična Isusovoj, o kojoj je govorio u sinagogi: „Duh je Gospodnji na Meni; zato Me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla Me da iselim skrušene u srcu; da propovedim zarobljenima da će se otpustiti, i slepima da će progledati; da otpustim sužnje; i da propovedam prijatnu godinu Gospodnju.“ (Luka 4,18.19)

Remus je čitao Isusov nalog učenicima: „Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i eva

Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.“ (Matej 28,19.20)

A onda je pročitao u knjizi Elen Vajt: „Aktivan rad, dobro vođen, misionarsko je delo najvišeg reda.“

Odlučio je da postane literarni evanđelista. Želeo je da postane neko ko, po njegovim rečima, pokušava da prodaje knjige ljudima koji ne žele da ih kupe.

Remus se sa porodicom preselio u Galiciju, sekularnu oblast u Španiji. Među 3 miliona ljudi koji tamo žive, ima samo oko 500 adventističkih hrišćana koji se sastaju u 5 crkava.

Počeo je da prodaje Biblije i druge duhovne knjige na otvorenim pijacama gde su ljudi kupovali poljoprivredne proizvode, odeću, igračke, knjige i druge stvari. Dok je tako prodavao knjige na štandu, ljudi su počeli da ga zovu „Čovek sa Biblijom“.

Na jednoj pijaci video je čoveka koji kao i on prodaje knjige. Prišao mu je i otpočeli su razgovor.

Nakon nekoliko susreta taj čovek je odlučio da nekoliko Remusovih knjiga stavi na svoj štand i prodaje.

Kao znak zahvalnosti, Remus je čoveku poklonio Bibliju. On ju je kod svoje kuće rado čitao i ubrzo je zamolio Remusa da je zajedno proučavaju. Posle nekoliko meseci, predao je svoje srce Isusu. Ovaj čovek danas svedoči svojoj ćerki, sestri i majci, i

poziva ih da poput njega prihvate Isusa u svoje srce.

Remus i on postali su dobri prijatelji, i kad god se susretnu, jedan drugog zovu „Čovek sa Biblijom“.

Jednom prilikom je neki čovek video Remusa da nosi Biblije. Zaustavio ga je i upitao: „Da li su to Biblije?“

„Da, ja prodajem Biblije i drugu duhovnu literaturu“, odgovorio je Remus.

„Koliko košta Biblija?“, pitao je.

„Deset evra.“

„Dajte mi jednu molim vas, kupiću je.“

Remus nije morao ništa da uradi ili dodatno kaže. Bog je taj koji je prodao Bibliju ovom čoveku.

Drugom prilikom, jedna žena je doslovno skakala od radosti kada je videla da Remus prodaje Biblije.

„Molila sam se Bogu za Bibliju“, uzviknula je, ljubeći svoju novu Bibliju. „Ovo je Božji odgovor na moje molitve“, rekla je ushićeno.

Drugom prilikom, Remus je otišao u drugi grad (udaljen 120 km) na vašar. Na svoju radost, prodao je mnogo knjiga tog dana. Međutim, kada je došlo veče, shvatio je da nije prodao dovoljno knjiga da bi mogao da pokrije i troškove goriva.

Razmišljao je da li je vašar bio vredan uložnog truda i novca, a onda je jedan stariji čovek prišao njegovom štandu, i pitao: „Da li imate Bibliju na prodaju?“ Čovek je želeo da sazna da li Isus zaista voli ljude, pa i njega.

Remus je radosno govorio o Isusu i Njegovoj ljubavi. Sa suzama u očima, čovek ga je slušao, i divio se Isusovoj ljubavi. Ovaj čovek je tada kupio veliki format Biblije.

Zaista, nikada nije kasno upoznati Isusa. Upoznati ovog starijeg čoveka i svedočiti mu o Isusovoj ljubavi, vredelo je više nego troškovi puta i dolazak na ovaj vašar. Remus se nada da će ponovo sresti ovog čoveka na nebu. On je zadovoljan što ovde u Španiji može da služi Bogu na ovaj način.

„Mnogi ljudi traže *Hleb života*. Možemo da im pomognemo pružajući im Reč Božju.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrisćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Španija je dobila naziv po Feničanima koji su došli na to područje u 8. veku p.n.e., i nazvali ga Span što je značilo „Skrivena zemlja“.
- Restoran Botin, otvoren u Madridu 1725. godine, predstavlja najstariji restoran na svetu.

U Španiji postoje mnoga mesta u kojima nema adventističkih vernika. Zahvaljujući vašem daru 13. subote pre tri godine, adventistički koledž Sagunto mogao je da otvori svoja vrata za ljude koji žele da se obučavaju u širenju radosne vesti o Isusovom skorom dolasku.

Hvala vam što želite da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

Smeli plan bekstva

ITALIJA | 13. maj

Đorđo

Đorđo se rukovodio planom za koji je smatrao da je savršen u želji da pobjeogne iz tadašnje komunističke Rumunije.

Video je da neki ljudi uspevaju da se ukrcaju na voz u glavnom gradu Rumunije, Bukureštu, i otputuju iz zatvorene države u glavni grad Francuske, Pariz.

On je primetio da se između plafona i krova vagona putničkih vozova nalazi prazan prostor. Bilo je taman dovoljno mesta da se tu sakrije mlađi čovek.

Nije mogao da se ukrca na voz bez karte, međutim, svaki voz za Pariz stao bi na nekoliko minuta nakon kretanja sa železničke stanice. To je bilo dovoljno vremena da potrči duž šina, popne se u neki vagon, i pokuša da se smesti u pomenuti prostor. Bilo je zabranjeno bežati iz Rumunije. Ako bi ga vlasti uhvatile, sprovele bi ga u zatvor. To je bilo 1982. godine. On je tada imao 20 godina i čeznuo je za novim životom.

Smatrao je da je prvi koji je smislio ovu ideju za bekstvo. Međutim, nije bio prvi. Stražari su osujetili njegov pokušaj bekstva i uhvatili ga. Dve sedmice su ga vlasti ispi-

tivale. Smatralo su da je antikomunista, i da stranim službama želi da oda određene tajne. Bio je poslat u pritvor dok je čekao na suđenje.

Đorđo je bio ateista i nije verovao u Boga. Iako je odbacivao ideologiju koja je vladala, vlasti su ga ubedile da je bolje biti ateista nego hrišćanin. Smatrao je da samo glupi ljudi veruju u Boga.

Đorđo je u pritvoru prvi put sreo adventističkog hrišćanina, mladića njegovih godina. On je u pritvor dospao jer je na služenju vojnog roka odbio da radi subotom. Đorđo je primetio da se ovaj mladić ponaša drugačije od ostalih pritvorenika. Delovao je kao dobra osoba. Počeli su da razgovaraju. Na Đorđovo iznenađenje, mladić nije bio glup iako je verovao u Boga.

Mladi adventista mu je rekao za Bibliju, koja je tada bila zabranjena u Rumuniji.

Đorđo je bio radoznao da sazna više o tome, odlučivši da pronade Bibliju kad bude pušten iz pritvora. Nekoliko sati posle donošenja ove odluke, bio je odveden u sud, da bude osuđen za pokušaj bekstva.

Bio je svestan da se suočava sa teškom kaznom, čiji je cilj bio da obeshrabri druge da pokušaju nešto slično.

Međutim, sud je doneo neočekivanu odluku. „Bićete odmah oslobođeni“, rekao je sudija.

Državni tužilac se nije složio sa tim. „On je počinio prestup protiv države“, izjavio je.

Ne reagujući na reči tužioca, sudija se okrenuo prema policijskom službeniku u

čijoj pratnji je Đorđo bio doveden u sud i rekao: „Kada možete da ga oslobodite?“

„Biće oslobođen sutra“, izjavio je službenik.

Dok su ga vodili nazad u pritvor, policijski službenik mu je rekao: „Sigurno imaš nekoga na visokom položaju.“

Dok je razmišljao o tim rečima, shvatio je da mu možda neko na nebu pomaže.

Đorđo nije bio pušten na slobodu narednog dana, niti dan posle. Šestog dana, njegov adventistički prijatelj je upitao: „Da li si siguran da je sudija zaista rekao da ćeš biti odmah oslobođen?“

U tom trenutku setio se svoje odluke da će potražiti Bibliju nakon izlaska na slobodu. Odlučio je da proučava Bibliju čak i u pritvoru uz pomoć svog adventističkog prijatelja. Dok je prijatelju govorio o svojoj odluci, čuvar je došao i rekao: „Oslobođen si svog posla sutra, moraćeš da ostaneš u ćeliji jer ćeš biti otpušten iz pritvora.“

Đorđo je održao svoju reč koju je dao Bogu. Pronašao je Adventističku crkvu i počeo da odlazi na bogoslužnja svake subote. Njegov život se promenio. Više nije želeo da pobegne iz Rumunije. Pronašao je nešto mnogo značajnije – slobodu u Isusu. Bio je srećan.

On danas živi u Italiji i verni je član rumunske Adventističke crkve u Rimu. Njegova supruga i on imaju troje dece i osmoro unučadi. Iz Rumunije je otišao posle pada komunizma.

Đorđo ni danas ne može da objasni zašto ga je sudija pustio. On je uveren da je Bog intervenisao u njegovu korist.

Ostao je u kontaktu sa poznanikom adventistom iz pritvora, koji je sada vlasnik građevinske firme. Zbog odbijanja da se odrekne subote, ovaj adventista bio je osuđen na dve godine zatvora. Međutim, pušten je odlukom predsednika dva meseca nakon što je Đorđo oslobođen.

Ovo izuzetno iskustvo sa Bogom doprinelo je ogromnoj promeni u njegovom životu. On sada voli da sluša iskustva i drugih vernika.

U vezi sa pričom

- Ohrabrite slušaoce da iznose svoja lična iskustva i svedočenja o tome kako Bog svojom silom menja živote.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misioniske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ova misioniska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misioniske informacije

- Italija je prva država u Evropi u kojoj su propovedane adventističke doktrine. Mihael Belina Čehovski, bivši poljski katolički sveštenik, otpočeo je širenje adventne vesti 1864. godine.

„Ja volim da pozivam ljude u naš dom i slušam njihova životna iskustva. Nikada ne znate kakve priče se kriju u njihovom životu.“

Hvala vam na subotnoškolskim misioniskim darovima koji pomažu da se radosna vest o slobodi u Isusu propoveda u Italiji, Rumuniji i širom Interevropske divizije, koja će primiti deo darova 13. subote ovog tromesečja.

Od Los Anđelesa do Rima

ITALIJA | 20. maj

Melani

Melani je diplomirala na univerzitetu u Los Anđelesu. Volela je da putuje i da posećuje zabave.

Bila je u Rimu kada je dobila telefonski poziv u kome joj je rečeno da je njen mlađi brat Rendi umro, u svojoj dvadesetoj godini. On je bio najmlađi od petoro dece u porodici. Melani i on su bili veoma bliski. Njegovo telo je pronađeno kako pluta u bazenu u 5 sati ujutro. Forenzičari su smatrali da je dobio srčani udar, usled kojeg je pao u bazen. Nije bilo tragova nikakvog nasilja.

Slomljenog srca, Melani se vratila kući u Los Anđeles da potraži odgovore. Zašto je Rendi umro? Razmišljala je o smrti, i o tome šta se događa kad ljudi umru. Postavljala je sebi pitanja o smislu života.

Uskoro je ponovo krenula na zabave, pokušavajući da pobegne od svog bola.

Jedna od njenih sestara, koja je želela da postane glumica, pozvala ju je na časove glume. „To je dobar način da se opustiš i suočiš sa svojim bolom“, rekla je.

Melani je počela da odlazi na časove glume, i da dobija manje uloge. Započela je vezu sa jednim Italijanom i sa njime se preselila u Italiju. Dve i po godine kasnije raskinuli su vezu. Melani se ponovo vratila svom predašnjem životu i karijeri glumice u Rimu.

Međutim, osećala se prazno. Nije bila sigurna šta je smisao njenog života. Počela je razmišljati o duhovnim silama i pitanju ko vlada svetom. Uvidevši da na svetu postoji mnogo zla, potražila je odgovore u okultnim pojavama.

Jednog dana na Jutjubu pronašla je klip o Danilu i biblijskom proročanstvu. Bila je zaintrigirana. Otvorila je svoju Bibliju da vidi da li je govornik iznosio istinu. Potražila je istorijske činjenice o Vavilonu, Medo-Persiji, Grčkoj i Rimu.

Sve je odgovaralo onome što je slušala u video-klipu.

„To je sve istina“, prošaputala je sama sebi. Pala je na svoja kolena plačući. Osećala je kao da ne pripada ovom svetu, već nekom drugom. Predala je svoje srce Isusu.

„Više me zabave, droga ni alkohol ne ispunjavaju, više ne mogu da živim na ovakav način. Ili ćeš promeniti nešto u mom životu, ili ću umreti ako ovako nastavim. Ja više ne mogu ovako“, molila se Bogu.

Nastavila je da gleda i druge klipove ovog govornika na Jutjubu. Saznala je da je on adventistički hrišćanin. Upoređivala je njegova izlaganja sa onim što piše u Bibliji. Počela je redovno da čita Bibliju, i svetkuje sedmi dan subotu u svom domu.

Posle dve godine, osetila je veliku potrebu da subotom slavi Boga u crkvi.

Preko Interneta je pronašla informacije o najbližoj Adventističkoj crkvi, i prve naredne

subote otišla je na bogoslužje. Kada je kročila u crkvu, prvoj osobi na koju je naišla rekla je da želi da se krsti.

„Zdravo“, rekla je. „Želim da se krstim.“

Stariji čovek, redar na ulazu, bio je iznenađen. Objasnila mu je da čita Bibliju već dve godine i da sledi njena učenja.

„Spremna sam da se krstim“, rekla je.

Njen život se nije promenio tokom noći nakon krštenja. I dalje je odlazila na zabave i pokušavala da uklopi svoj novi život u stari. Međutim, stvari koje je volela postale su dosadne. A stvari za koje je nekad smatrala da su dosadne, postale su interesantne. Prolazila je kroz proces posvećenja.

Uticao Svetog Duha u njenom životu je rastao.

„Ima mnogo toga što u mom životu nije dobro, ali On deluje u meni.“

Danas Melani zna da je smrt posledica greha: „Jer je plata za greh smrt, a dar Božji je život večni u Hristu Isusu Gospodu našem.“ (Rimljanima 6,23)

Ona zna da kada ljudi umru, oni spavaju u grobu do Isusovog ponovnog dolaska. „Jer vam ovo kazujemo rečju Gospodnjom da mi koji živimo i ostanemo za dolazak Gospodnji, nećemo preteći onih koji su pomrli. Jer će sam Gospod sa zapovešću, sa glasom Arhanđelovim, i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre; a potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.“ (1. Solunjanima 4,15–17)

Ona kaže da je pronašla smisao života, a to je da svedoči drugim ljudima o Isusovoj ljubavi i Njegovom skorom dolasku. „I razumni će se sjati kao svetlost nebeska, i koji mnoge privedoše k pravdi, kao zvezde vazda i dovek.“ (Danilo 12,3)

Melani deli crkvene traktate i zdravstvene časopise u autobusima i restoranima u Rimu. U teretanama ostavlja prospekte o crkvi i o adventističkom radiju. Ona se raduje skorom susretu sa Isusom, kada će ponovo videti svog brata Rendija.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ova misionijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Postoji legenda koja kaže: Bacite novčić u fontanu Trevi, i vratit ćete se u Rim. Turisti u fontani svakodnevno ostave oko 3.000 evra, što je otprilike 1 milion evra na godišnjem nivou. Sav taj novac biva upotrebljen u humanitarne svrhe.

„Nadam se da ću ponovo videti svog mlađeg brata kada Isus dođe.“

Hvala vam na vašim subotnoškolskim misionijskim darovima, koji pomažu da se širi radosna vest u Italiji i širom Interevropske divizije o skorom Isusovom dolasku. Ova divizija će primiti sredstva 13. subote ovog tromesečja.

Zatvorenik sa radiom

Ana

Paulu je neko dao mali radio prijemnik dok je bio na izdržavanju svoje zatvorske kazne u Portugalu. Radio je bila jedina stvar kojom je Paulo, visokoobrazovani naučnik, mogao da skrene svoje misli. Međutim, jedino šta je mogao da pronađe bila je adventistička radio stanica. Kako je domet bio slab, morao je da stoji na određenom mestu pored prozora da bi mogao da sluša radio program.

Jednog dana, voditelj radio emisije objavio je da slušaoci mogu dobiti besplatnu knjigu Elen Vajt *Čežnja vekova*. Paulo je nazvao radio stanicu, i ubrzo dobio knjigu poštom.

Nakon izvesnog vremena bio je prebačen u drugi zatvor, ali nije bio srećan zbog toga. Međutim, ispostavilo se da je novi zatvor bio bliži adventističkoj radio stanici, i samim tim, signal je bio jači.

Paulo je poslao jedno opširno pismo uredniku radio programa u kome je opisao zašto je u zatvoru, i kako je preko radio programa upoznao adventizam.

„Moj život se menja iz dana u dan onim što saznajem u radio emisijama“, napisao je.

Urednik programa je bio zadivljen što je Paulo mogao da sluša njihove emisije iz zatvora. On koji je živeo u blizini zatvora nije uspevao da uhvati radio signal.

Kada se pojavila pandemija Kovid-19, radio stanica je u svoj program dodala prenos subotnog bogoslužjenja, i Paulo je počeo da sluša propovedi. U toku jedne propovedi, pastor je pozvao ljude da proučavaju osnovne biblijske istine, i Paulo je to učinio. Počeo je da proučava Bibliju preko DBŠ-a, dopisujući se sa Anom, crkvenom volonterkom, koja je odgovarala u ime DBŠ-a.

Kao naučnik, bio je radoznao i spreman da saznaje nove stvari. Postavljao je mnogo pitanja. Kada je završio tečaj DBŠ-a, zatražio je da se krsti. Međutim, restrikcije usled Kovida i birokratija osujetile su ga u tome.

Tada je počeo da proučava knjigu Otkrivenje sa Anom. Po završetku, počeli su da proučavaju materijal koji se bavio upoređivanjem spisa Elen Vajt sa tekstovima iz Biblije.

Kako su se proučavanja nastavljala, Ana je pokušavala da Paula učini što samostalnijim u pogledu proučavanja Biblije.

„Želim da mu dam podstrek da nastavi da samostalno proučava Bibliju“, izjavljuje ona.

Paulo je zatražio da ona proučava Bibliju sa još nekoliko zatvorenika. Ona je bila

srećna što je mogla da podučava i druge ljude, ali želela je da u to što više uključi i Paula, tako da ga je hrabrila da i on samostalno poučava druge.

„Želim da on bude kanal koji će prenositi spasonosne istine drugima u svom okruženju, tamo gde mi ne možemo da dopremo.“

Adventistima je teško da dopru do ljudi u portugalskim zatvorima.

Paulo je smatrao da ne poznaje dovoljno Bibliju da bi podučavao druge o Isusu. Takođe je mislio da mu nedostaje moralna čvrstina da bi se postavio kao autoritet nad drugima.

Međutim, Ana je nastavila da ga hrabri. Počeo je da drži osnovne biblijske istine jednom svom prijatelju iz zatvora. Prilikom susreta sa psihologom (u Portugalu zatvorenici imaju mogućnost da potraže savet i razgovor sa zatvorskim psihologom), koji je ateista, Paulo se upušta u duboke razgovore o smislu života.

Prilikom jednog razgovora, psiholog je upitao Paula: „Kako ti kao naučnik veruješ u nešto što nauka ne može da dokaže? Sve što u toj knjizi (Bibliji) piše su bajke.“

Ove psihološke radionice pretvorile su se u diskusiju o Bogu i veri. Paulo oseća da ga Sveti Duh vodi tokom razgovora, jer često kaže nešto što u podsvesti zna ali nije planirao da kaže. Prilikom jednog razgovora, izazvao je psihologa da pročita knjigu *Velika borba*, što je on prihvatio.

Paulo je pisao Ani da život u zatvoru nije jednostavan. On želi da promeni svoju ishranu i da se krsti, ali zatvorska ograničenja to otežavaju. Ipak je zahvalan što može da bude u zatvoru i smatra da mu je to pomoglo da upozna Isusa. „Kada se osvrnem na svoj život, mogu da vidim da je sve što se dogodilo vodilo do upoznavanja Boga i promene u mom životu.“

Ana kaže da je Paulo u zatvoru jer je u svom životu donosio pogrešne odluke. On nije nevin. „Ipak smatram da on na tom

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Stiven Haskel (1833-1922) bio je prvi adventistički sveštenik u Portugalu. Obilazeći Evropu 1889/90. i tražeći pogodno mesto za osnivanje adventističke misionarske stanice, stigao je u Portugal. Haskel je bio impresioniran gradom Lisabonom, a posebno stepenom verskih sloboda garantovanih od strane konstitutivne monarhije.

mestu može da bude Božji predstavnik, iako on toga nije još u potpunosti svestan.“

Obrazovanje, uključujući i proučavanje Biblije sa zatvorenicima, značajan je deo misionskog rada koji crkva u Portugalu obavlja u želji da proširi radosnu vest o skrom Hristovom dolasku.

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju osnovne škole u Setubalu.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

Uhvaćen u zamku alkoholizma

PORTUGAL | 3. jun

Gabrijel

Gabrijel je voleo da pije. Vremenom je pio sve više i više, a njegova supruga Luiza se plašila da će postati alkoholičar. Molila se da se oslobodi tog poroka. Želela je da ga zaštiti od njega samog, i da zaštiti njihovog malog sina, Žorgea.

Tada se, dok su živeli na portugalskom ostrvu Madeira, odigrala serija neobičnih događaja u njihovom životu. Ostrvo se nalazi na sat i po vremena leta avionom od Lisabona.

Žorge je imao 4 godine i išao je u vrtić. Međutim, posle nekoliko dana provedenih u državnom vrtiću, nije želeo više da ide.

Plakao je kad bi ga neko od roditelja odvezao i ostavio u vrtiću.

Luiza nije znala šta da radi. Gabrijel nije znao šta da radi, pa je rešenje potražio u piću.

Nekoliko dana kasnije, zaputili su se u Funçal, najveći grad na ostrvu, da obave neke poslove. Dok je prolazila ulicama, Luiza je primetila jednu privlačnu školicu sa gvozdenim vratima okruženu ogradom.

„Pogledaj“, rekla je Gabrijelu. „Hajde da vidimo, možda će primiti Žorgea.“

Istog trenutka Žorge je uzviknuo: „Sviđa mi se ova škola.“

Videvši decu kako se igraju u dvorištu, rekao je: „Ne želim da idem u onu drugu školu.“

Pogledao je oca i majku sa odlučnošću na svom malenom licu. Skačući, još jednom je ponovio da ne želi da ide u onu drugu školu.

Tako je Žorge upisan u adventistički vrtić. Od prvog dana zavoleo je ovu školicu i nije plakao tražeći da ide kući.

Luizi je pao kamen sa srca. Gabrijelu je takođe bilo lakše, ali je i dalje posezao za pićem.

Luiza se stalno molila za Gabrijela da prestane da pije.

Posle izvesnog vremena vaspitačica je pozvala Luizu na molitveni sastanak sredom, na spratu iznad školice. Luiza je otišla sa sinom i veoma joj se svidelo. Osećala se kao da se nebo spustilo na zemlju. Njih dvoje su ponovo došli i sledeće srede, pa i one naredne.

Zatim je Gabrijel počeo da ide sa njima na molitvene sastanke. Dok je bio tamo, u njemu se javila želja da prestane da pije. Čeznuo je za mirom. Želeo je da ostavi svoju prošlost. Međutim, osećao se kao da je uhvaćen u zamku.

Jednog dana vernik crkve pozvao je porodicu na izlet. Gabrijel je po prvi put u svom životu jeo zdravu hranu i posle obroka nije pio alkohol. Nikada ranije nije probao takva jela. Pomislio je da bi bilo dobro da se tako hrani.

Ubrzo su se Gabrijel i Luiza pridružili maloj grupi za proučavanje Biblije. Na svoje veliko iznenađenje, dok je proučavao Bibliju, izgubio je želju za alkoholom. Bio je okružen ljudima koji nisu pili. Takva sredina se mnogo razlikovala od njegovog poslovnog okruženja, gde su svi konzumirali alkohol.

Njegovo srce je bilo dirnuto kada je pročitao stih iz Biblije: „Ili ne znate da su telesa vaša crkva Svetog Duha koji živi u vama, kog imate od Boga, i niste svoji?“ (1. Korinćanima 6,19)

Kako je provodio više vremena sa ljudima koji nisu pili, gubio je želju za alkoholom.

Luiza je bila srećna zbog njegove odluke da prestane da pije. Bog je odgovorio na njene molitve.

Gabrijel i Luiza su predali svoja srca Isusu, i bili kršteni. On je danas starešina crkve, a ona đakonica koja pomaže u dečjem odeljenju.

Oni ni danas ne razumeju iz kog razloga je Žorge plakao u državnom obdaništu, a bio srećan u adventističkom. Međutim, jedno je jasno. Zahvaljujući Žorgeovom boravku u ovoj adventističkoj ustanovi, život cele porodice potpuno se promenio.

„Žao mi je što nisam ranije saznao za Adventističku crkvu. Pokazalo se da je ona veliki blagoslov za moju porodicu i mene.“

Obrazovanje je značajna stvar preko koje Hrišćanska adventistička crkva u Portugalu širi radosnu vest o Hristovom skorom dolasku.

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju osnovne škole u Setubalu. Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi Evrope ostrvo Madeira.
- Čitajte naredne sedmice kako je adventističko obrazovanje promenilo život još jednog člana Gabrijelove i Luizine porodice, bake.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ova misionijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima i odraslima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Osnovna hrana u Portugalu uključuje ribu, povrće i voće. Jedno od poznatijih nacionalnih jela je bakalhau (sušeni bakalar) koji se obično služi sa krompirom i zelenim povrćem, a ponekad i pasuljem.
- Podvodni kanjon na portugalskoj obali stvara neke od najvećih talasa na svetu. Godine 2011, havajski surfer Geret Meknamara oborio je svetski rekord surfujući na talasu visokom 24 metra.

Ponovo krštena

Salome

Salome je bila krštena kao beba, ali nije sledila doktrine crkve svojih roditelja. Činilo joj se da crkvena učenja nisu u potpunosti pravilna.

Kako je Salome odrastala, prestala je da odlazi u crkvu. Međutim, i dalje je verovala u Boga i tražila Njegovo vođstvo.

Salome je počela više da razmišlja o Bogu kada je njen četvorogodišnji unuk Žorge bio upisan u adventističko obdanište na portugalskom ostrvu Madeira.

Porodica nije planirala da upiše Žorgea u adventističko obdanište. Dečakova majka ga je najpre odvela u državni vrtić. Dečak je plakao svaki put kada bi ga majka ostavila u obdaništu.

Niko nije mogao da razume zašto plače. Njegovi roditelji nisu znali šta da čine.

Onda su jednom prilikom otputovali u Funçal, najveći grad na ostrvu, da obave određene poslove. Dok su prolazili ulicama, primetili su lepu zgradu obdaništa. Ušli su kroz masivnu kapiju da bolje pogledaju. Čim je kročio u dvorište obdaništa, Žorge je uzviknuo: „Sviđa mi se ova škola!“

Kada je ugledao drugu decu koja su se igrala u dvorištu, rekao je: „Ne želim da idem u onu drugu školu.“ Bio je odlučan u

želji da ga upiše u ovu školicu.

Vaspitačice su ubrzo upoznale Salome, jer je ona dovodila svog unuka prva dva meseca. Njoj se svidelo ovo obdanište, a posebno vaspitačice. Bilo je jasno da se i njenom unuku sviđao ovaj vrtić, jer nije plakao kad bi ga baka ostavila, niti je tražio da ide kući.

Pastor Adventističke crkve čiji su se vernici sastajali na spratu iznad ovog obdaništa pozvao je Salome da se pridruži grupi za proučavanje Biblije.

„Mogu da proučavam Bibliju sa vama, ali ne želim ponovo da se krstim i da ponovo neko škropi moju glavu vodom.“

Međutim, ipak nije posećivala biblijska proučavanja.

Nakon nekog vremena, Žorge i njegovi roditelji počeli su sredom da odlaze na molitvene sastanke koji su se održavali u crkvi iznad obdaništa. Uskoro su počeli i Bibliju da proučavaju. Videvši njihovu zainteresovanost za biblijska proučavanja, Salome se složila da im se pridruži, ali je naglasila da ne želi ponovo da se krsti.

„Krštena sam nakon rođenja. Ne treba ponovo da se krstim“, rekla je.

Počela je da proučava Bibliju sa vernicom crkve koja se zvala Ana. Pred samo proučavanje, Ana je pognula glavu na molitvu, zatraživši Božje prisustvo. Na kraju proučavanja Ana je upitala Salome da li bi se ona sada pomolila. Salome je samo odmahнула glavom. Ovo je bilo njeno prvo biblijsko proučavanje, i u njenoj glavi su bila pomešana osećanja o onome šta se događalo.

Ana je zatim predložila da umesto molitve otpjevaju pesmu. Salome se složila. Ana je otvorila pesmaricu i pružila je starijoj ženi da bi mogle zajedno da pevaju.

Ana je zapevala: „Ja sam grnčar, a ti glina...”

Kako je Ana počela da peva, Salome je istog trenutka briznula u plač. Iako je pokušavala da peva kroz jecaje, nije uspevala.

Iznenadena ovom situacijom, Ana je prestala da peva, okrenula se prema Salome i samo je zagrlila.

„Ne plačite”, rekla je.

Ova pesma veoma je dirnula Salome. Objasnila je da su tu pesmu koju je Ana nasumice izabrala iz pesmarice pevali na sahrani njene majke. Čuvši to, Ana se takođe rasplakala, tako da su dve žene plakale zagrljene.

Salome je nastavila da proučava Bibliju sa Anom. Saznala je za Isusovo krštenje uronjavanjem u vodu. Uvidela je da Biblija ne podržava krštenje beba. Odlazila je takođe na molitvene časove sa svojim unukom i njegovim roditeljima. Neko vreme nakon toga, roditelji malog Žorgea su izrazili želju da se krste.

Dve sedmice pre krštenja, Salome je pozvala Anu i izrazila želju da razgovara sa pastorom.

Ana je shvatila šta je Saloma imala na umu. „Da li želite da uradite ono na šta mislim?”, upitala je.

Pastora je iznenadila njena želja da bude krštena budući da je bila toliko nepokolebljiva u tome da ne treba opet da se krsti. Predložio joj je da slobodno uzme koliko god joj je potrebno vremena da razmisli o svemu i donese odluku.

Salome je pet meseci kasnije predala svoje srce Isusu krštenjem uronjavanjem.

Ona danas služi u Odeljenju službe za žene u svojoj Adventističkoj crkvi. Žorgeov otac je starešina crkve, a njegova majka đakonica. Žorge je kršten kada je napunio 12 godina.

Do današnjeg dana, Salome ne zna iz kog

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi Evrope ostrvo Madeira.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići” govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići” saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Knjižara „Bertrand” u Lisabonu je najstarija knjižara na svetu. Otvorena je 1732. godine, i radi pune 283 godine.

razloga je Žorge plakao u državnom obdaništu, a bio srećan u adventističkoj školici. Međutim, jedno je očigledno. Zahvaljujući Žorgeovom odlasku u adventističko obdanište, njen život se potpuno promenio.

„Sveti Duh je taknuo moje srce, i ja sam shvatila da treba da se krstim.”

Obrazovanje je značajna stvar preko koje Hrišćanska adventistička crkva u Portugalu širi radosnu vest o Hristovom skorom dolasku.

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju osnovne škole u Setubalu. Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

Misteriozni čovek na biciklu

PORTUGAL | 17. jun

Vera

Vera je proučavala Bibliju sa jednim starijim bračnim parom, Anom i Pedrom, koji su bili nepismeni. Sin ovog bračnog para, Benvendo, pomagao im je u biblijskom proučavanju. On im je naglas čitao biblijske stihove, i zapisivao njihove odgovore.

Ana i Pedro imali su preko 70 godina. Nešto u njima je privuklo Verinu pažnju. Kada se tokom proučavanja osnovnih istina sa ovim bračnim parom stiglo do teme o suboti, Ana je rado prihvatila biblijsko učenje da je subota sedmi dan u sedmici.

„Da, da, znam da je to istina“, rekla je. Vera je bila iznenađena. Ljudi na selu su se obično držali svojih tradicionalnih verovanja. Međutim, Vera nije ništa rekla.

Sedmicu dana kasnije, u okviru osnovnih istina, obrađivali su temu o čistoj i nečistoj hrani. (3. Mojsijeva 11 poglavlje)

„Da, da, znam da je to istina“, Ana je pono-

vila. Vera se ponovo iznenadila, ali ovog puta je upitala: „Kako znate da je to istina?“

Ana je objasnila da je pre 60 godina jedne subote popodne, kada je bila devojčica, jedan čovek došao na biciklu u njihovo selo.

Posetilac je došao do centralnog trga u selu i propovedao zainteresovanim slušaocima. Među njima bio je i Anin otac.

Slušao je, a zatim otišao kući i potražio u svojoj Bibliji stihove koje je neznanac iznosio, proveravajući da li je to zaista tako zapisano. Za razliku od svoje ćerke, on je znao da čita.

Čovek na biciklu je dolazio iz subote u subotu. Anin otac je pažljivo slušao, i proveravao da li se ono što je čuo slagalo sa onim što je pisalo u njegovoj Bibliji. Uvideo je da je nepoznati čovek iznosio samo biblijske istine. Govorio je Ani dok je bila mala da je subota sedmi dan i da njihova porodica ne treba da konzumira nečisto meso.

Vera je bila zadivljena ovom pričom o adventističkom propovedniku misionaru. Zahvaljujući njegovom propovedanju pre više decenija, Vera nije morala da ubeđuje Anu da je ono što je iznosila bila biblijska istina. Ana je znala da je to istina jer je to mogla da čuje od svog oca. Biblijska proučavanja sa Verom samo su potvrdila njegove reči.

Vera je bila zadivljena ovim iskustvom. Osetila je kao da joj Isus govori: „Jer je u tom istinita beseda da je drugi koji seje a drugi koji žnje. Ja vas poslah da žnjete gde se vi ne trudiste; drugi se trudiše, a vi u posao njihov udoste.“ (Jovan 4,37.38)

Ana i Pedro su se ubrzo krstili zahvaljujući propovedima koje je nepoznati čovek iznosio pre mnogo godina. Njihov sin Benvenuto se takođe krstio.

Vera nikada nije zaboravila ovo iskustvo sa Anom i Pedrom. Proučavanja sa ovim bračnim parom održavala je na početku svog misionarskog rada, pa je ovo iskustvo kasnije jačalo njenu veru.

Gde god da radi kao misionar, ona se ne brine da li će odmah videti rezultate svog rada ili ne. Njen posao je da seje seme, i da ima poverenje da će Bog izvesti sve na dobro.

„Radujem se što ću jednog dana na nebu moći da upoznam čoveka na biciklu. Tada ću moći da mu kažem da njegov posao nije bio uzalud, nego da su ljudi bili kršteni zahvaljujući njemu.“

Obrazovanje je veoma važno jer preko njega Hrišćanska adventistička crkva u Portugalu širi radosnu vest o Hristovom skorom dolasku.

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju osnovne škole u Setubalu. Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

U vezi sa pričom

- Podsetite svoje članove da će dar 13. subote biti prikupljen 24. juna. Podsetite ih da su njihovi misionarski darovi sredstva za širenje Božje Reči širom sveta. Darovi će biti namenjeni ostvarenju pet projekata u četiri zemlje u ovoj diviziji.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionarske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Misionarska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Misionarski cilj br. 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Portugal je najveći proizvođač plute na svetu, oko 100.000 tona svake godine. Ova pluta se dalje koristi za čepove za vina, kao toplotna izolacija u građevinarstvu. Najveći uvoznici plute iz Portugala su Nemačka, Velika Britanija i SAD.
- Portugalska klima je uglavnom topla. Ova država je poznata u Evropi po tome što ima najveći broj sunčanih sati. Neki delovi Portugala imaju oko 300 sunčanih dana godišnje.

Misionsko polje u domu

PROGRAM 13. SUBOTE | 24. jun

Viktor i Junis

Viktor i Junis su čeznuli da služe Gospodu kao adventistički misionari u dalekim državama kao što su Angola ili Mozambik. Međutim, revolucija koja je 1974. godine izbila u Portugalu, njihovoj domovini, učinila je da se njihovi snovi sruše.

Ipak, prilike nisu bile onakve kakve su u prvi mah izgledale. Kada je portugalska vojska preuzela vlast, zakoni su se promenili. Po prvi put je Hrišćanska adventistička crkva mogla da otvara škole. Revolucija je dovela do novog misionskog polja u lokalnoj sredini.

U mesecima koji su usledili nakon revolucije, crkva u koju su išli Viktor i Junis obratila je posebnu pažnju na savete Elen Vajt o obrazovanju. „U svim našim crkvama, i gde god postoji grupa vernika, treba osnivati crkvene škole; u ovim školama treba da rade učitelji sa pravim misionarskim duhom, da bi deca bila obučavana da postanu misionari. Neophodno je da učitelji budu obrazovani tako da odigraju pravu ulogu u poučavanju dece kad je reč

ne samo o nauci već i o svetkovanju subote i proučavanju Svetog pisma. Ove škole, osnovane na različitim mestima i vođene od strane bogobojaznih ljudi i žena, treba graditi na istim principima na kakvima su građene proročke škole.“ (Rivju i Herald, 2. jul 1908, deo 1)

Crkva je odlučila da osnuje crkvenu školu.

Junis, učiteljica u državnoj školi, iz četvrte generacije adventista u svojoj porodici, prihvatila je poziv da podučava decu u školi izvan grada Porta.

Njena odluka dovela je do toga da napravi veliki korak vere u nepoznato. Crkva u Portugalu pre toga nikada nije upravljala školom. Sve je trebalo započeti od nule.

„To je bilo isto kao otići u Angolu ili neko drugo misionsko polje. Nismo imali tradiciju koju bismo mogli da sledimo. Sve nam je bilo novo“, rekla je Junis.

Vernici crkve su kupili imanje na kome je izgrađena škola. Nastava je otpočela 1975. godine. U maloj učionici su se okupila deca iz lokalne crkve.

Broj učenika je iz godine u godinu rastao, kako je škola postajala poznatija u lokalnoj sredini. Adventistički roditelji iz drugih crkva počeli su da šalju svoju decu u ovu školu. Uticajne neadventističke porodice su takođe upisivale svoju decu u školu, uključujući i vlasnika lokalne apoteke i gradonačelnika.

Junis je predavala u školi do svog odlaska u penziju. Viktor, koji je 21 godinu radio kao elektroinženjer, takođe je postao učitelj. Oboje su u različitim vremenskim periodima radili kao direktori škole.

Tokom godina, prva adventistička škola iznedrila je mnogu misionski orijen-

tisanu decu, uključujući i predsjednika Portugalske unije, 14 pastora i 4 literarna evanđelista.

Viktor i Junis mogli su da vide mnogo-brojnju decu koja su predala svoja srca Isusu putem krštenja.

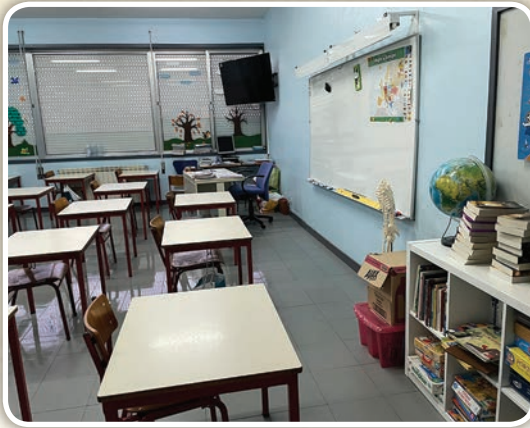
Jedna od njihovih najdražih uspomena odnosi se na mladića iz neadventističke porodice. Družio se sa jednom mladom adventističkom devojkom, koja je radila kao volonterka u školi. Njih dvoje su vremenom počeli da se zabavljaju i kasnije su stupili u brak.

Danas ovaj bračni par predstavlja čvrstu okosnicu lokalne Adventističke crkve. Njihove odrasle ćerke su lekarka opšte prakse i vođa izviđačkog odreda.

U vezi sa pričom

- Podsetite sve da njihovi misijski darovi služe širenju Božje Reči širom sveta i da će jedna četvrtina prinosa Trinaeste subote biti upotrebljena za projekte u ovoj diviziji.
- Upotrebite kartu sveta da biste pokazali četiri države Interevropske divizije koje će primiti sredstva 13. subote: Portugal, Francusku, Švajcarsku i Rumuniju.
- Bračni par Viktor i Junis se prezivaju Alveš, a škola u kojoj su radili nosi naziv Adventistički koledž Oliveira do Dour, poznatija po kraćenici CAOD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Misijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misijski cilj broj 6 govori o većem pristupu dece i mladih crkvi, njihovom zadržavanju i učešću; cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Viktor se seća vremena kada je grad želeo da mu oda počast za njegov minuli rad i trud u obrazovanju dece. Gradske vlasti su predložile da jedna ulica u gradu ponese njegovo ime.

„Ne, ne“, rekao je Viktor. „Meni je dovoljno da Bog zna da ja sve što radim, radim iz ljubavi. Neka ta ulica ponese naziv po našoj školi.“

Tako je jedna gradska ulica ponela ime po nazivu adventističke škole.

Kada pogledaju u prošlost, Viktor i Junis zahvalni su Bogu što su odgovorili na Njegov poziv i postali misionari u svojoj zemlji.

„Razmišljali smo da radimo kao misionari u Angoli ili Mozambiku, ali nas je u tome sprečila revolucija u Portugalu. Tada smo shvatili da je naša misija ovde. Škola i podučavanje dece je uvek bilo moja misija“, smatra Viktor.

Junis se priseća razgovora koji je Isus vodio sa učenicima, nakon što su Ga mnogi

ljudi napustili i prestali da idu za Njim. Isus je upitao svoje učenike: „A Isus reče dvanaestorici: Da nećete i vi otići? Tada Mu odgovori Simon Petar: Gospode! Kome ćemo ići? Ti imaš reči večnog života.“ (Jovan 6,67.68)

Junis se slaže sa Petrom.

„Ako ne za Tobom, za kim ću ići“, kaže. „Ako je negde postojala adventistička škola, tamo je bilo mesto na koje me je Bog upućivao.“

Obrazovanje je značajna stvar preko koje Hrišćanska adventistička crkva u Portugalu širi radosnu vest o Hristovom skorom dolasku.

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju osnovne škole u Setubalu.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

Budući projekti 13. subote

Projekti sledećeg tromesečja dolaze iz Transevropske divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Izgradnja centra uticaja u Rigi u Letoniji
- Izgradnja omladinskog kampa u Zelenici u Crnoj Gori

Izvori

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Misionski spotlajt, koji sadrži video-izveštaje iz Interevropske divizije i šire.

Preuzmite ili strimujte sa veb-lokacije Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Informacije sa Interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije Subotne škole. Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice

Nemačka: vladin veb-sajt	bit.ly/GermanyGovt
Nemačka nacionalna turistička zajednica	bit.ly/GermanyNTB
	bit.ly/Travel_in_Germany
Italija: vladin veb-sajt	bit.ly/ItalyGovt
Rik Stives	bit.ly/StevesItaly
Nacionalna geografija	na.natgeo.com/3MISPgX
Portugal: vladin veb-sajt	bit.ly/PortGovt
Turistički vodič	bit.ly/RGPortugal
Posetite Portugal	bit.ly/Visit_Port
Rumunija: veb-stranica vlade	www.gov.ro/en
Rumunski turizam	bit.ly/RomaniaTour
Lonli planet	bit.ly/LP_Romania

Adventisti sedmog dana

Interevropska divizija	bit.ly/SDA_EUD
Severnonemačka unija	bit.ly/SDA_NGUC
Južnonemačka unija	bit.ly/SDA_SGUC
Italijanska unija	bit.ly/SDA_ITCC
Portugalska unija	bit.ly/SDA_PUCC
Rumunska unija	bit.ly/SDA_RUC

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svet-sku misiju i povećate sedmične misionске darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionски dar. Pomnožite taj iznos sa 15, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 24. juna. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionско delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Srednjoevropskoj diviziji. Dvanaeste subote, 17. juna, iznesite pred crkvu izveštaj o misionским darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

PROJEKTI:

1. Izgradnja osnovne škole u Setubalu u Portugalu
2. Izgradnja centra „Nada i život“ u Lionu u Francuskoj
3. Izgradnja omladinskog kampa u Glandu u Švajcarskoj
4. Izgradnja osnovne škole u Moizezi u Rumuniji
5. Izgradnja centra za vannastavne aktivnosti u Galati u Rumuniji

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Austrija	57	10	4.326	8.944.000
Bugarska	115	104	7.032	6.888.000
Češka/Slovačka	190	33	9.517	16.317.000
Francuska/Belgija	174	46	19.475	77.464.000
Italija	107	20	9.334	59.596.000
Severna Nemačka	321	21	18.721	47.529.004
Portugalija	94	21	10.274	10.299.000
Rumunija	1.075	245	62.071	19.182.000
Južna Nemačka	220	22	15.517	35.613.996
Španija	109	50	17.383	47.506.000
Švajcarska	57	4	4.728	8.733.000
UKUPNO	2.519	576	178.378	337.892.000

